

Catalunya pagaria de cop les obres viàries i de trens pendents sense el dèficit fiscal

Els ciutadans de Melilla tenen més capacitat adquisitiva que els catalans gràcies a la «solidaritat»

TIAN RIBA / Barcelona
 ● Catalunya va tenir l'any 2005, amb el PSOE governant l'Estat, un dèficit fiscal de 18.595 milions d'euros. Aquesta és la xifra d'impostos pagada pels ciutadans de

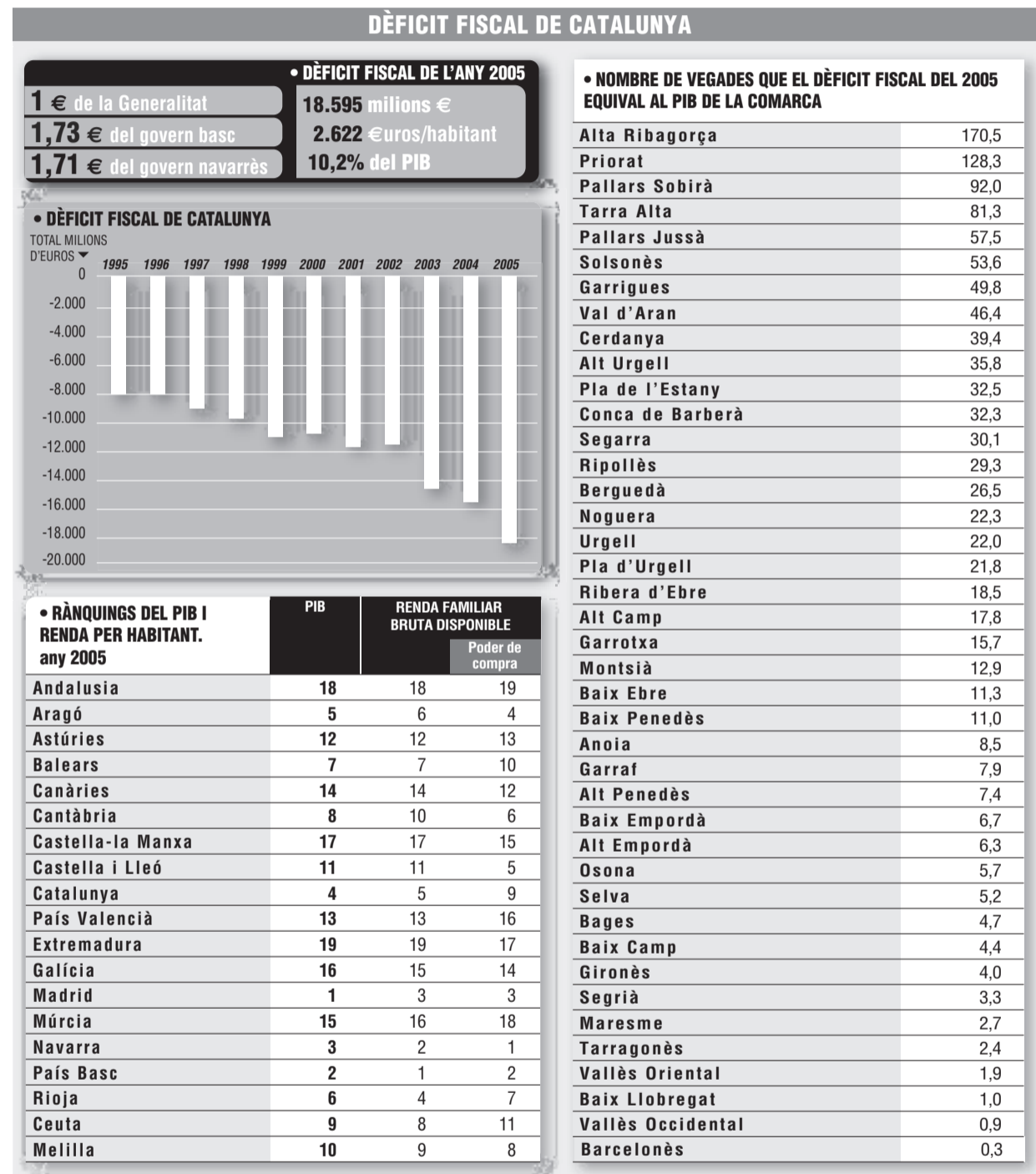
Catalunya que no va revertir en el propi país. És molt? És poc? Per fer-se'n una idea: amb aquests diners es podrien suprimir els peatges de Mollet, Montgat-Mataró i Martorell; pagar en un sol any totes les

obres viàries i ferroviàries previstes fins al 2012, i encara afegir-hi les obres previstes per al Cinturó Orbital Ferroviari i adaptar la xarxa de rodalies a les persones amb mobilitat reduïda. I sobrarien 4.000 mi-

lions. Ara van a parar a l'anomenada «solidaritat» amb l'Estat, que fa que un ciutadà de Melilla, malgrat aportar molt menys al PIB, acabi tenint més capacitat de compra que un de català.

Es tracta de dades elaborades per la Fundació Josep Irla, d'ERC, que va presentar ahir públicament el conseller de Governació, Joan Puigcercós, en una conferència a la Cambra de Comerç de Manresa. Una altra dada: l'acord Solbes-Castells preveu una inversió de l'Estat en infraestructures a Catalunya de 34.000 milions fins al 2013. Amb dos anys sense dèficit fiscal encara en sobrarien per arribar a aquesta xifra. Entre d'altres coses, com va admetre ahir el mateix Puigcercós, perquè «no hi ha prou projectes pressupostats per executar». Però aquest és un altre mal. Més dades: el dèficit fiscal de Catalunya equival a tot el producte interior brut del Baix Llobregat o gairebé tot el del Vallès Occidental. O sigui, Catalunya regala a l'Estat tot el PIB que produeix la comarca del president Montilla. És 170 vegades el PIB de l'Alta Ribagorça o quatre cops el del Gironès. La població catalana ha crescut quasi un milió de persones els últims vuit anys, un 16%.

Segons les dades de la Fundació Irla, la capacitat adquisitiva dels catalans un cop valorat el dèficit fiscal se situa només en un 4,3% per sobre de la mitjana espanyola, i la superen Melilla, Navarra, el País Basc, Madrid, Aragó, Castella i Lleó, Cantàbria i la Rioja. El dèficit fiscal s'ha doblat en els últims deu anys i ja arriba al 10,2% —se situa en dos dígitos per primera vegada— de tot el que va produir l'economia catalana el 2005 i significa que Espanya costa a cada català 2.622 euros l'any. La solució per eixugar aquest dèficit continua sent, tant per al govern com per a CiU, un nou finançament just, que ha d'estar enllestit l'agost del 2008. Encara que ERC aposta pel concert econòmic anomenat «cooperatiu». El concert permet als governs del País Basc i Navarra tenir un 70% més

de recursos per habitant. Això vol dir que per cada euro per habitant que gasta la Generalitat, el govern basc en disposa d'1,73 i el navarrès d'1,71.

Simulació de pressupost

El concert permetria minimitzar vint vegades el trasbals que aquest any ha significat per als comptes de la Generalitat haver deixat d'ingressar 900 milions de l'impost de patrimoni a causa de la desacceleració immobiliària. «Ens espou el doble que 10 anys

enrere», va dir ahir Puigcercós per fer veure que Catalunya perd cinc llocs en el rànquing de renda per habitant quan l'Estat redistribueix els recursos. Per posar fi a això, el conseller exigeix a l'Estat la publicació de les balances fiscals abans que es negociï el nou finançament i creu que la Generalitat hauria de fer un pressupost paral·lel cada any per explicar el que tindria sense dèficit fiscal.

Les dades tenen un desviament de només un

contrapunt | TIAN RIBA

Esperant un dia de sol

La Catalunya optimista de Carme Chacón ha triat de banda sonora l'springsteeniana *Waitin' on a sunny day*, una eufòrica alba que el de Nova Jersey canta després del col·lapse de les Torres Bessones. Segurament, per a Chacón el 10 de març serà un dia de sol si la nit abans Zapatero guanya les eleccions. Afortunadament, el col·lapse català no és la tragèdia de NY, però el dia que sortirà el sol no arribarà, com a mínim, fins que no hi hagi un acord de finançament més just per a Catalunya. Aleshores, fins i tot Joan Puigcercós potser puja al terrat de Governació al ritme del Boss mentre espera el concert... econòmic.

QUÈ ES PODRIA FER?

Suprimir el peatge de Mollet
 ► 1.064 milions d'euros

Suprimir el peatge de Montgat-Mataró
 ► 750 milions d'euros

Suprimir el peatge de Martorell
 ► 1.382 milions d'euros

Pagar totes les actuacions viàries previstes en el protocol amb Foment
 ► 3.035 milions d'euros de la Generalitat
 ► 2.070 milions d'euros de l'Estat

Fer front a totes les intervencions ferroviàries previstes fins al 2012
 ► 3.563 milions d'euros

Obres previstes per al Cinturó Orbital Ferroviari
 ► 1.575 milions d'euros

Adaptar tota la xarxa de rodalies a persones amb mobilitat reduïda
 ► 150 milions d'euros

Sobren
 ► 4.000 milions d'euros

0,1% respecte a les que va fer públiques la conselleria d'Economia fa dos anys i que arribaven fins al 2001. En canvi, difereixen de les elaborades pel BBVA, que usen un mètode que perjudica més Catalunya, perquè no té en compte, per exemple, l'efecte seu de Madrid, a la qual adjudica el doble de dèficit fiscal. Per contra, en l'estudi de la Fundació Irla, Madrid manté el seu lloc quant a renda familiar bruta disponible, després d'impostos.